

Sygn. akt: III AUa 1308/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Janina Kacprzak

Sędziowie: SSA Ewa Naze (spr.)

del. SSO Dorota Rzeźniowiecka

Protokolant: sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2013 r. w Łodzi

sprawy **R. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o emeryturę,

na skutek apelacji wnioskodawczynie

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 22 czerwca 2012 r., sygn. akt: V U 307/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1308/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 czerwca 2012 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie R. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 28 lutego 2012, którą to decyzją organ odmówił wnioskodawczynie prawa do emerytury, albowiem nie udowodniła 20 lat pracy w szczególnym charakterze tj. 20 lat pracy w szkolnictwie specjalnym, a ponadto nie rozwiązała stosunku pracy .

Powyższe orzeczenie poprzedziły następujące okoliczności faktyczne:

R. T. , urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 29 grudnia 2011 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

Na dzień 1 stycznia 1999 roku skarżąca udowodniła staż pracy wynoszący łącznie 27 lat, 5 miesięcy, w tym 18 lat, 10 miesięcy i 16 dni pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym.

Ustalając nauczycielski staż zatrudnienia dla celów emerytalnych organ rentowy nie uwzględnił R. T. okresów niewykonywania pracy nauczycielskiej.

Na dzień zgłoszenia wniosku o emeryturę i na dzień wyrokowania R. T. nie rozwiązała stosunku pracy i pozostawała w zatrudnieniu w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) w R. na stanowisku- bibliotekarza.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy powołując się na treść art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku - Karta Nauczyciela (Dz.U z 1982 roku Nr 3 poz. 19 ze zm.) uznał odwołanie za nieuzasadnione, bowiem zdaniem Sądu ubezpieczona nie spełnia przesłanek do przyznania jej świadczenia gdyż nie rozwiązała do chwili obecnej stosunku pracy i jest zatrudniona w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) w R. na stanowisku bibliotekarza w wymiarze pełnego etatu, co wnioskodawczyni potwierdziła dodatkowo na rozprawie w dniu 18 czerwca 2012 roku.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu nie było konieczne prowadzenie ustaleń w zakresie charakteru prac szczególnych wykonywanych przez wnioskodawczynię oraz nauczycielskiego stażu ubezpieczeniowego.

Powyższe orzeczenie zaskarżyła apelacją R. T. wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zaliczenie jej do okresu zatrudnienia w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym okresów urlopów wychowawczych, urlopu dla poratowania zdrowia i zwolnień lekarskich.

W uzasadnieniu apelacji, oprócz podnoszonej argumentacji dotyczącej możliwości zaliczenia powyższych okresów do okresu pracy w szczególnym charakterze ubezpieczona podniosła, że rozwiązała stosunek pracy przy okazji złożonego pierwszego wniosku o emeryturę i miała ogromne problemy z odzyskaniem pracy, dlatego teraz nie może ponownie ryzykować, że zostanie bez pracy i świadczenia emerytalnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni jest nieuzasadniona.

W niniejszej sprawie istotną kwestią dla oceny zasadności odmowy przyznania wnioskodawczyni przez organ rentowy jak i Sąd pierwszej instancji w świetle art. 88 ust.1 ustawy Karta Nauczyciela prawa do emerytury nauczycielskiej, jest spełnienie - poza innymi wymaganymi przesłankami - wymogu rozwiązania przez R. T. stosunku pracy.

Przepisy art. 88 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela tworzą pełną i wyczerpującą regulację warunków przejścia na emeryturę nauczycieli bez względu na wiek. W świetle unormowania ust. 1 tegoż artykułu przesłankami nabycia uprawnień do przedmiotowego świadczenia są: wykazanie 30-letniego okresu zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze lub 25-letniego okresu zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, a nadto rozwiązanie na swój wniosek stosunku pracy.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że wnioskodawczyni nie rozwiązała stosunku pracy i nadal pozostaje w zatrudnieniu. Z uzasadnienia apelacji wynika natomiast, że ubezpieczona świadoma konsekwencji nierozwiązania przez nią stosunku pracy domaga się przede wszystkim ustalenie okresu pracy w szczególnym charakterze poprzez uwzględnienie przy jego obliczaniu, okresów urlopów wychowawczych, urlopu dla poratowania zdrowia i zwolnień lekarskich, których to okresów organ rentowy nie uwzględnił w zaskarżonej decyzji z dnia 16.01.2012 roku.

Jednakże, żądanie ubezpieczonej nie może zostać uwzględnione, bowiem przedmiotem sporu jest prawo do emerytury, którego przyznanie uzależnione jest od spełnienia wszystkich wymaganych prawem przesłanek. Słusznie zatem stwierdził Sąd Okręgowy, iż wydanie decyzji odmownej następuje również wtedy, gdy pracownik nie spełnia chociażby jednego z ustawowych warunków niezbędnych do przyznania świadczenia. Taki pogląd znajduje potwierdzenie w wykładni Sądu Najwyższego, który w wyroku z dnia 15 grudnia 2000 r. (II UKN 147/00 OSNP 2002/16/389) stwierdził, iż istota decyzji organu rentowego polega na rozstrzygnięciu o prawie do konkretnego świadczenia (lub o jego wysokości) jako całości, a nie o poszczególnych elementach składających się na to prawo.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy, po ustaleniu, że wnioskodawczyni nie rozwiązała na swój wniosek stosunku pracy w rozumieniu art. 88 ust 1 cyt. ustawy, nie był zobowiązany w wyroku oddalającym odwołanie, ustalać ziszczenia się pozostałych przesłanek wymaganych do prawa do świadczenia, albowiem, wynik tych ustaleń i tak nie miałby

znaczenia przy ocenie prawa do konkretnego świadczenia jako całości, w szczególności iż zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), prawo do świadczeń określonych w tej ustawie powstaje z dniem spełnienia się wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia.

Zatem wyraźnego podkreślenia wymaga, że skoro ubezpieczona nie rozwiązała stosunku pracy, to nie może nabyć uprawnień emerytalnych na podstawie art. 88 Karty Nauczyciela bowiem zgodnie z art. 100 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń powstaje z dniem spełnienia wszystkich przesłanek wymaganych do jego nabycia. Przesłanki ustalenia prawa do emerytury - wedle art. 88 Karty Nauczyciela - muszą być spełnione łącznie i brak co najmniej jednego z wymaganych warunków, w tym przypadku, rozwiązania stosunku pracy, skutecznie wyłączało możliwość zaspokojenia pretensji ubezpieczonej, co trafnie wskazał w uzasadnieniu Sąd Okręgowy.

W związku z tym skoro ubezpieczona i tak nie uzyskałaby uprawnień emerytalnych, to badanie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie skarżącej wnioskowanej emerytury w tym w szczególności badania spornego okresu pracy w szczególnym charakterze, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego postępowania, a badanie ich czysto teoretycznie i rozstrzyganie jedynie o poszczególnych warunkach nabycia prawa do emerytury zamiast rozstrzygnięcia o samym prawie do świadczenia jest niedopuszczalne w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Powyższe względy spowodowały, iż nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł, jak w sentencji .